

ВЕРЕСНЕВА СТЕЖИНА

Газета Комунального закладу «Луцької Загальноосвітньої
школи I-III ступенів №16 Луцької міської ради»

Спецвипуск
Лютий 2019

З Днем народження, школо!

Читайте у номері:

З днем народження
школо! 2 с.

Історичні миттєвості
3 с.

Золотий фонд школи
4-5 с.

Світлини з шкільного
життя 6-7 с.

Вчора – учень, сьогодні
– працівник 8 с.

Спогади про школу
8-12 с.

3 днем народження, школо!

Дорогі учні, вчителі, батьки!

Від імені адміністрації школи дозвольте привітати Вас із ювілеєм – 60 річчя заснування навчального закладу.

Школа – це не тільки стіни, насамперед, це дух, пам'ять, традиції, наступність поколінь. Це педагоги – ті, хто щодня переступає поріг, сіючи зерна доброго, розумного, вічного.

Зі стін нашої школи вийшли сотні талановитих випускників, які, можливо, не всі стали дуже відомими, але немає сумніву в тому, що вихованці школи стали добрими, духовно багатими людьми, які понесли у світ, посіяні тут в їх душі, зерна любові до всього рідного.

Я вдячний нашим учням за їхню працю, за усмішки, за політ думок і почуттів, за те, що разом з ними щомиті відкриваєш щось нове в собі й у житті. У кожній нашій дитині світить сонце, вони всі в нас – талановиті, ерудовані, всебічно розвинуті, демократичні й розкуті. Це діти XXI-го сторіччя.

Окрема подяка колишнім випускникам, котрі добрими справами прославляють школу й місто на теренах країни й зарубіжжя.

Спасибі колегам-вчителям за відданість нашій загальній справі, за любов до своєї професії.

Низькій уклін учителям-ветеранам праці, які нині перебувають на заслуженому відпочинку.

Праця кожного з них – це золоті сторінки історії нашої школи. Дякую всім технічним працівникам – їхній щоденний внесок у життєдіяльність закладу такий необхідний. І теж – почесний.

Дякую начальнику міського управління освіти Лещенко Зіновії Богданівні, в.о. Луцького міського голови Пустовіту Григорію Олександровичу та депутату Смалю Борису Анатолійовичу за підтримку школи та зміцнення матеріальної бази.

Велике спасибі батькам! Тісний зв'язок з ними, щире спілкування дають нам можливість ефективно вирішувати концептуальні питання навчання й виховання дітей.

Бажаю всім невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів та задумів, довголіття. А підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності хай буде міцне здоров'я, серце, сповнене любові та добра, натхненна думка й щирі почуття. Щоб життя було світлим і радісним, як цей святковий день, а дружні привітання додали життєвої наснаги в скарбничку вашої душі. Нехай людська шана буде подякою вам за плідну працю, чуйність, уміння творити добро.

Многая літа, наша рідна школо! Хай примножується твоя слава високими досягненнями педагогів і учнів!

***З ювілеєм Вас усіх, дорогі мої! Низький уклін тобі, наша рідна школо!
Василь Троцький.***

Історичні миттєвості

В 1955 році було розпочато будівництво другого на Волині після Іванічівського, Гнідавського цукрового заводу. 25 березня 1958 року в селищі проживало 470 сімей. Крім заводу і житла в більшості це були щитові будинки, будувалася школа фабричного навчання, дитячий садок, магазин та загальноосвітня школа. Завод будувався далеко від лісу у напівболотистій місцевості.

22 лютого 1959 року учні Полонківської школи вперше переступили поріг типового навчального закладу, що здавалася палацом, після вогкого та незатишного тимчасового корпусу. Цю подію відмітили гучним новосіллям з участю адміністрації заводу та директора Мажари Михайла Герасимовича, який небадуже ставився до будівництва школи.

Педагогічний колектив разом із школярами готували стенди, фотоальбоми, наочність для кабінетів. Директором школи було призначено Євгена Зосимовича Мисливчука, який керував навчальним процесом і добудовою школи. Варто згадати і перший педагогічний колектив, що зустрічав учнів в новій школі: Грицаєнко Софія Гриціанівна, Куляк Ніна Дмитрівна, Клименюк Уляна Гнатівна, Самойленко Ольга Гнатівна, Гульчун Степан Денисович, Гульчун Галина Костянтинівна, Кордунова Сіма Дмитрівна, Литвиненко Зінаїда Василівна, Рябко Віра Давидівна, Курочка Зінаїда Миколаївна, Новак Ганна Варфоломійвна, Новак Павло Касянович, Мартиш Олександр Павлович, Мартиш Марія Кирилівна.

За 60 років школу закінчило 2650 учнів, які отримали повну загальну середню освіту.

Наші випускники за результатами зовнішнього незалежного оцінювання поступили на навчання до Києва, Харкова, Республіки Польща. 70% випускників навчаються у Волинському національному та Волинському національному технічному університеті. Велику спонсорську допомогу школі надає колектив комбінату хлібопродуктів №2, директор М.С. Гнасюк: при його допомозі зроблено сучасний ремонт бібліотеки школи,

ремонт системи водопостачання, миючого залу їдальні школи, встановлено водонагрівач, надавалися кошти на встановлення теплотзберігаючих вікон, щороку за рахунок коштів підприємства школа забезпечується методичною літературою, періодичною пресою. На Новорічні свята переможці учасники олімпіад отримують новорічні подарунки, надається допомога першокласникам та випускникам. Допомогу надають Гнідавський цукровий завод, місцеві підприємці М.В.Мушинський, О.Дяченко, А.Г.Свиновеї.

Головною винагородою для вчителів нашої школи стали успіхи учнів. Вже перші випуски 10-х класів не боялися поступати в престижні вузи м. Києва й інших міст України – Київ, Харків, Запоріжжя, Дніпропетровськ, Чернівці, Львів, Рівне.

60-річчя школи святкують 681 учень, 26 технічних працівників, 60 педагогів, серед яких:
1 - відмінник освіти України,
9 - старших вчителів;
10 вчителів-методистів;
29 - вчителів вищої категорії;
9 - вчителів I категорії;
6 - вчителів II категорії;
16 - спеціалістів.

Загальноосвітня школа №16, сміливо переступила поріг нового тисячоліття. Її щоденна робота це кропітка праця десятків педагогів та технічних працівників. Це багатий та неординарний педагогічний досвід, який примножується поколіннями вчителів. І сьогодні у цей урочистий день хочеться побажати вчителям та їхнім учням натхнення, терпіння та бажання сміливо іти дорогою знань за для розквіту нашого міста та держави. І спільно зустріти сторічний ювілей у стінах рідної школи!

Золотий фонд школи

Директор – не посада, а стан душі

Ми відраховуємо шкільне життя вереснями. Шістдесят вереснів славної історії нашого навчального закладу творили учителі під керівництвом директорів.

Мисливчук Євген Зосимович (лютий – вересень 1959 року)

22 лютого 1959 року було введено в дію Вересневу школу Луцького району. Учні було переведено із старої Полонківської школи. Педагогічний колектив разом із школярами готували стенди, фотоальбоми, наочність для кабінетів. Директором школи був призначений Мисливчук Євген Зосимович, який керував навчальним процесом і добудовою школи. На його долю випало багато клопотів по впорядкуванню шкільної садиби.

Школа була радіофікована: на перервах звучала музика. На другому поверсі на перервах організовували танці.

Діти прибували із навколишніх сіл: Полонки, Боратина, Гіркої Полонки. З переходом в нову школу активізувалась позакласна робота. Діяли гуртки художньої самодіяльності.

Маршук Микола Леонтійович (1959-1973 р.р.)

Під його керівництвом було створено кабінет фізики, хімії, домоводства, слюсарна майстерня на 24 робочих місця та столярна – на 13 верстатів. Було побудовано теплицю і кролеферму. В школі в 1960-1961 р.р. навчалося 344 учні. Існувало профільне трудове навчання - готували шоферів та слюсарів в 9-х класах. Учні із ближніх сіл проживали в шкільному інтернаті (17 учнів). При школі було розбито пришкільні дослідні ділянки.

Педагогічний колектив – 25 вчителів.

З 1965 по 1969 р. золоті і срібні медалі отримали 12 випускників

Табачук Сергій Миколайович (1973-1982 р.р.)

Селище Вересневе стрімко розбудувалось, збільшувалась кількість учнів – на початок 1971-1972 р.р. в школі навчалося 677 учнів. Щоб розвантажити приміщення школи, дирекція Гнідавського цукрового заводу виділила для школи додаткові приміщення: стару контору заводу (для 2-х класів) та другий поверх селищної ради, завдяки чому зменшилась наповненість по класах, до 25 учнів. Працювали з 8.00 до 19.00.

За проханням батьків директор цукрового заводу Тараненко Л.С. разом з керівництвом Луцького району прийняли рішення про добудову Луцької середньої школи.

В 70-х роках значно було зміцнено навчально-методичну базу, поповнено художньою літературою шкільну бібліотеку. Замінено меблі для учнів. Розпочали створювати навчальні кабінети.

Хлопці 10-х, 11-х класів вивчали тракторну справу, збирали трактори, працювали над вивченням матеріальної бази. В результаті після закінчення школи учні отримували посвідчення тракториста. Швидкими темпами велася добудова другого корпусу

Золотий фонд школи

Сенецький Станіслав Романович (1982-2005 р.р.)

У 1982 р. будівництво було успішно завершено. Учні отримали не лише новий навчальний корпус, а й плавальний басейн з 25-и метровими плавальними доріжками, аналогів якому не було у жодній школі Волині. У 1982 році було 28 навчальних кабінетів, в яких навчалося 826 учнів. Луцьку середню школу відвідувало 175 учнів із навколишніх сіл: Полонка, Промінь, Коршивець, Верб'яїв, Голишів, Мстишин, Городище 1.

Троцький Василь Володимирович (2005 р.р.)

2006-2007 р.р. при школі розпочали роботу гуртки хореографії, дизайну, секції футболу для учнів 3-9 класів.

2007 р. 18 (січня) за підтримки міської ради та міського управління освіти було відкрито клас для ромської національності.

2005-2009 р.р. за підтримки управління освіти Луцької міської ради школа була забезпечена новим комп'ютерним класом, мультимедійною дошкою, проведено ремонт даху корпусу №1 та встановлено енергозберігаючі вікна в спортзалах корпусів №1 і №2, зроблено ремонт входу в школу. У 2017-2019 р.р. при підтримці управління освіти Луцької міської ради в школі встановлено індивідуальний тепловий пункт, здійснено реконструкцію корпусу №2. За програмою НЕФКО у 2019 році будуть змінені всі вікна корпусу №1, №2. За програмою Нової Української школи придбано нові парти та обладнання для перший класів.

Світлини з шкільного життя

СВІТЛИНИ З ШКІЛЬНОГО ЖИТТЯ

Вчора – учень, сьогодні – працівник

Грибок Тетяна Леонідівна,
вчитель фізики
Навчалася з 1981 по 1991 рр.
Працює в школі з 1996 р.

Скороход Інна Володимирівна,
вчитель біології
Навчалася з 1979 по 1982 рр.
Працює в школі з 1993 р.

Цирулькевич Тетяна Улянівна,
вчитель основ здоров'я
Навчалася з 1973 по 1983 рр.
Працює в школі з 1994 р.

Коритнева Лариса Іванівна,
вчитель початкових класів
Навчалася з 1970 по 1980 рр.
Працює в школі з 1986 р.

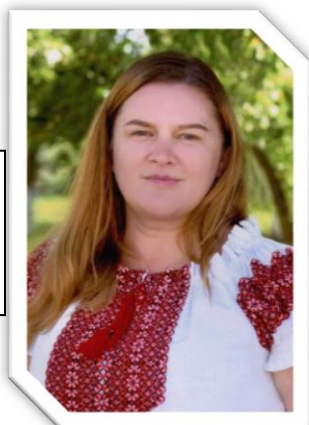

Рудник Світлана Федорівна,
вчитель хімії
Навчалася з 1965 по 1975 рр.
Працює в школі з 1986 р.

Літвінчук Наталія
Володимирівна,
вчитель математики
Навчалася з 1980 по 1984 рр.
Працює в школі з 1992 р.

Казнадзей Тетяна Петрівна,
вчитель фізкультури
Навчалася з 1985 по 1995 рр.
Працює в школі з 2006 р.

Цихович Інна Станіславівна,
вчитель початкових класів
Навчалася з 1981 по 1989 рр.
Працює в школі з 1993 р.

Вчора – учень, сьогодні – працівник

**Матвійок Володимир
Святославович,
вчитель інформатики**
Навчався з 1978 по 1988 рр.
Працював в школі з 1993 по
2008 р.

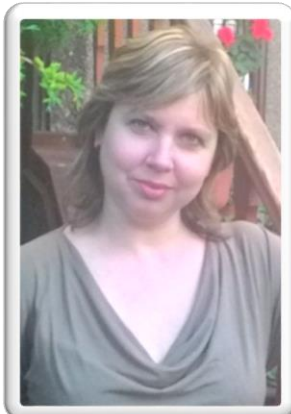
**Магеровська Тетяна Павлівна,
вчитель музики**
Навчалася з 1965 по 1973 рр.
Працювала в школі з 1977 по
2002 р.

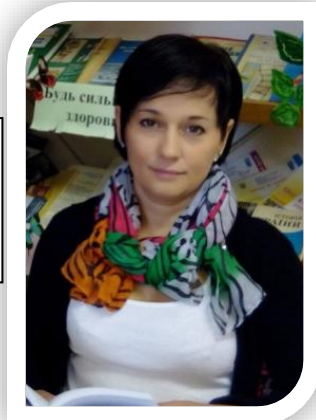
**Петюк Ірина Вікторівна,
вчитель трудового навчання**
Навчалася з 1977 по 1985 рр.
Працювала в школі з 1994 р.

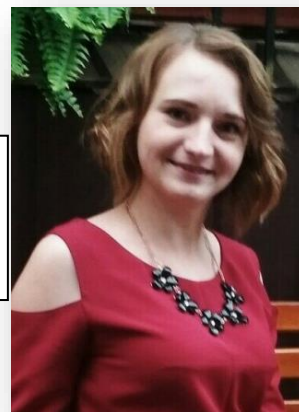
**Ліпська Вікторія Вікторівна,
оператор комп'ютерного набору**
Навчалася з 1986 по 1996 рр.
Працює в школі з 2007 р.

**Савчук Тетяна Іванівна,
бібліотекар**
Навчалася з 1984 по 1994 рр.
Працює в школі з 1999 р.

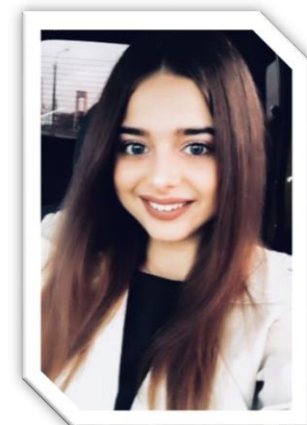
**Чайка Ліна Юріївна,
педагог-організатор**
Навчалася з 2001 по 2009 рр.
Працює в школі з 2015 р.

**Данилюк Оксана Юріївна,
вчитель української мови і
літератури**
Навчалася з 1982 по 1992 рр.
Працює в школі з 1999 р.

**Грибок Олександра
Олександрівна,
вчитель англійської мови**
Навчалася з 2001 по 2008 рр.
Працює в школі з 2016 р.

Спогади про школу

Чим далі від нас шкільні роки, тим теплішими і ціннішими стають спогади про школу. Особисто я не дуже пам'ятаю, чим відрізнявся мій перший дзвінок у школі від решти.

Пішла у перший клас у 1982 році, якраз у той час, коли закінчилось будівництво нового корпусу школи. Тоді, у 7-річному віці, я була налякана новими змінами у моєму житті, але бажання не йти у дитячий садок було набагато більшим.

Першою вчителькою була Копаниця Галина Михайлівна, всі учні її дуже полюбили. Мені особисто хотілось щоранку швидше потрапити до школи, бо Галина Михайлівна знову розповідатиме щось цікаве й захоплююче. Вона була і учительська кімната.

У школі я була скромною, здебільшого часто мовчала. Уже пізніше знайшла справжніх друзів, нові інтереси, тоді шкільне життя заграло новими барвами. На якому завжди багато яскравих вражень та позитивних емоцій. Кожен мріє, щоб у цьому домі було тепло й затишно. Цей затишок у школі створювали наші вчителі: Лукашевська Марія Яківна, Кец Юлія Іванівна, Боболя Світлана Сергіївна, Пушкар Надія Степанівна, Рудник Світлана Федорівна, Коритнєва Ірина Іванівна та багато інших. Моїми улюбленими предметами були українська література, біологія та географія, а от фізика давалась непросто. Мені легше було написати твір з літератури, аніж визначити об'єм порожнини кулі чи ще краще – визначити модуль електрорушійної сили. Але вчитись я любила, школу закінчила із золотою медаллю. У нас був сильний клас, тож було з кого брати приклад. Найбільше запам'ятались екскурсії, шкільні пригоди, вечірки та дискотеки – все це хотілося б повторити заново. А от іспити, «зубріння» - ні, не треба... Добре пам'ятаю закінчення школи, зустріч «випускного» світанку 1992 року, коли все відоме позаду, а невідоме ще попереду.

З радістю збираємось на зустрічі випускників, де згадуємо минуле, відмотавши життєву кіноплівку на десятки років назад; згадуємо, хто розбив вікно, у кого найчастіше списували контрольні, кого смикали за коси, які сліди залишили на своїх партах... І кожному здається, що було це лише вчора...

Мені особливо приємно згадувати і спостерігати за змінами, які відбуваються з року в рік, бо з учениці 11-А класу я згодом стала вчителем своєї рідної школи. Зараз вже переді мною проноситься калейдоскоп дитячих облич, чіхось мрій і сподівань, слова прощання, які говорять учні перед тим, як вступити в доросле життя. І прийдуть нові школярі, нові обличчя і мрії, що так само колись підуть звідси, а, можливо. І повернуться, щоб прославляти свою альма-матер.

*Оксана Данилюк (Гладунець),
випускниця ЗОШ І-ІІІ ступенів №16 м. Луцька 1992 року*

Вступила до 1 класу середньої школи №16 м. Луцька у 1981 році. Навчалася в Марчук Зої Улянівни в приміщенні старого корпусу школи. В цей час зводився новий корпус, який був незабаром відкритий. В школі II ступеня навчалася в цьому світлому і простому приміщенні.

Тоді була впроваджена кабінетна система навчання. Кожен урок проходив в певному кабінеті (за перерву ми встигали переходити з кабінету в кабінет). Навчання було побудоване так, аби все, що робили учні, було для них посильним, приносило задоволення, додавало впевненості. Йшла до школи завжди з радістю і цікавістю. Запали в душу уроки-подорожі, екскурсії, прес-конференції. Найбільше запам'яталися уроки фізкультури в зимовий час, коли футбольне поле перетворювалося на величезний каток, а лижі, ковзани, санчата були незмінним атрибутом учнів.

Всі з нетерпінням чекали урочистого відкриття басейну при школі. І це день наступив. Тепер ми мали можливість вчитись плавати.

Спогади про школу

В той час багато уваги приділялося суспільно корисній праці. Досить часто учні допомагали збирати врожай картоплі, буряків, капусти в навколишніх колгоспах. На овочевій базі, що розміщувалися неподалік від школи, перебирали в кагатах цибулю, часник та інші овочі.

На уроках праці дівчата шили рукавиці для працівників Гнідавського цукрового заводу, а завод завжди допомагав школі коштами, обладнанням.

Школа готувала нас до самостійного дорослого життя, фізичної та розумової праці. Шкільні клопоти були цікавими, невдачі та труднощі будили думку про те, що не завжди в житті буває легко.

Спостерігаючи кожного разу за працею вчителя, усвідомлювала, що це саме та професія, яка мені подобається. «Саме вчитель наставляє, направляє, привчає, стримує, виправляє, застерігає, прищеплює, вчить перемагати».

*Інна Цихович (Соколенко),
випускниця ЗОШ I-III ступенів №16 м. Луцька 1989 року*

У кожного шкільні роки закарбовуються у пам'яті назавжди. А мої шкільні спогади ніби і не закінчувались, адже я виросла у цьому закладі і продовжую у ньому ж працювати вже майже 20 років.

Завдяки хорошим вчителям я здобула професію вчителя початкових класів, хоча працюю завідувачкою шкільної бібліотеки.

У школі я змалечку була організатором і старостою класу. Відвідувала гурток шкільного хору, де виявилось, що у мене є талант до співу, який у ті часи розвивала Магеровська Тетяна Павлівна. Була я і жовтенятком, і піонером. У ті роки було цікаво проводити змагання між піонерськими дружинами, тобто класами.

Всі учні із захопленням складали і вивчали різні речівки, шили одяг, наприклад, будьонівців, де головнокомандувачкою була Юзвяк Валентина Петрівна.

Вже у старших класах ми поглиблено вивчали географію із Пушкар Надією Степанівною. Можна навести ще досить багато спогадів зі свого шкільного життя, але завдяки вчителям цього закладу я стала тією, яка я є на даний час. І саме своїй школі я вдячна за це.

*Тетяна Савчук,
випускниця ЗОШ I-III ступенів №16 м. Луцька 1994 року*

Навчалась у школі з 1965 по 1975 рік. У молодших класах нас вчила Горбач Анастасія Йосипівна, яку я дуже любила і поважала все життя. Вона була вимогливою у навчанні, однак ми всі відчували її любов до нас і турботу.

Саме у молодших класах зусиллями Анастасії Йосипівни у нашому великому класі (більше 30 учнів) були сформовані по-справжньому дружні взаємини між учнями. Кожен учень мав своє доручення і намагався виконувати його сумлінно. Були навіть санітарні «трійки» - дівчата, які носили пов'язки з червоним хрестом і невеличкі пошиті сумочки через плече. Вони слідували за чистотою у класі, охайним виглядом учнів, мали зеленку, бинт і вату, щоб надати медичну допомогу при порізах. Правда, я не пригадую, щоб якісь травми були насправді. Для нас це була гра, але все сприймалось серйозно. За своїм навчальним потенціалом учні у нашому класі зібралися «сильні» - в 1-ому класу було 11 відмінників. Анастасія Йосипівна дуже об'єктивно відносилася до оцінювання наших знань, намагалася сформулювати у нас готовність до взаємодопомоги у навчанні. Учні, які вчилися добре, вдома і на перервах допомагали тим, кому навчання давалось важко. Користь була взаємна і не лише

тому, що формувалося почуття відповідальності за свого товариша, встановлювалися дружні взаємини.

Добре пам'ятаю 1 вересня 1965 року. Я з нетерпінням чекала цього дня. Було відчуття якоїсь надзвичайної події у моєму житті і величезної радості, що я нарешті учениця. На урочистій лінійці я стояла у парі з Чорною Тетяною, дівчинкою, яка не ходила разом з нами у садочок. Ми подружилися з першого дня і товаришували всі роки навчання у школі. Підтримуємо дружні стосунки і зараз.

З великою вдячністю мої однокласники згадують вчителів: історії Горбача Фелора Григоровича, математики Стрелюк Галину Григорівну, української мови і літератури Лухтай Ніну Володимирівну, Маршука Миколу Леонтійовича, Петруху Раїсу Созонівну, фізики Гречишкіну Валентину Фролівну, Боболю Світлану Сергіївну, Ящука Антона Олександровича, географії Курочку Зінаїду Миколаївну, хімії Дорош Раїсу Василівну, фізкультури Холодняка Валерія Петровича, німецької мови Гальчуна Степана Денисовича. Раїса Василівна була моєю улюбленою вчителькою. Саме завдяки їй я вибрала хімію своєю професією. Наші учні досягали призових місць на олімпіадах з хімії, історії, української мови.

Загальною повагою учнів користувався директор школи Маршук Микола Леонтійович – мудрий педагог, спокійний, врівноважений, серйозний і доброзичливий. Його не боялися, але коли робив зауваження, то було дуже соромно і навіть найбільші шибеники у його присутності поводити себе скромно і чемно.

Класним керівником з 5-го по 10-ий клас у нас була вчителька російської мови і літератури Богайчук Людмила Олександрівна. Ми росли, дорослішали, вчилися вирішувати ті проблеми, які виникали у нашому шкільному житті. Людмила Олександрівна виховувала у нас почуття відповідальності, старанність, людяність, готовність до взаємодопомоги, самостійність, підтримувала нашу ініціативу. Ми щороку подорожували. Відвідали музей-садибу Лесі Українки у с. Колодязному, 2 рази їздили в Карпати (на 3 дні), у Мінськ (на 3 дні через Брест), восени і навесні в ліс поблизу села Дачного. Всім було цікаво і весело, у нас був дуже дружній клас, у якому поважали кожного учня. Багато учнів добре вчилися, активно працювали на уроках, старанно виконували домашні завдання, приймали участь у громадському житті не лише класу, а й школи. Заступником директора з виховної роботи була Боболя Світлана Сергіївна. Під її керівництвом постійно проводилися різноманітні виховні заходи, дуже часто в суботу – вечори відпочинку старшокласників. Ці вечори завжди були тематичні, присвячені різноманітним подіям, а також предметні. Ми дуже любили готуватися до таких вечорів. Проходили вони завжди цікаво, відзначалися високою культурою проведення, в тому числі і танці.

На канікулах під час навчального року обов'язково організовувались культпоходи в драматичний театр. Це було справжнє свято для нас. Любов до театру в багатьох з нас сформувалася саме у шкільні роки.

Я закінчила Київський державний університет. Працювала хіміком-технологом на Гнідавському цукровому заводі, з 1986 року – у своїй рідній школі.

Своїм успіхом у професійній діяльності, здатності здобувати знання протягом усього життя, прагнення до самовдосконалення ми завдячуємо своїм вчителям і згадуємо їх з великою повагою.

*Світлана Рудник (Самойленко),
випускниця ЗОШ I-III ступенів №16 м. Луцька 1975 року*

Засновник: КЗ «Луцька ЗОШ I-III ступенів №16»

Адреса: Корольова, 7; **e-mail:** zosch16_lutsk@ukr.net

Редактор: М. А. Кусик

Головний редактор: Т. В. Фурманюк

Комп'ютерна верстка, дизайн: М. А. Кусик

Тираж – 80 примірників